

tungis ning selle idttu hakkas ta ka tasakeste astuma. Es-
malt küis Mats loorma taga maas, sest ta oli loormaga
weel mäeweerult pisut cemal, aga niipea kui mägi järsku
alla läks, lasti ta enese loorma toba ohjade külge rippuma.

Wana mära oli ju muidugi õige ettevaatlik loom ja
nimelt mägesti käies kaunis pikaldane. Nüüd kus tal nii
kiilas tee jala all oli ja nii raske tomp tal ohjade otsas
rippus, ei tõtanud ta sugugi waid pani õige aeglaselt jalga
jala ette. Aga loorm oli kaunis raske, (Matsi isa sergeid
loormaid ei sallinud), rõbus hirmus tagant peale ja wana-
sene ei tohtinud enam sugugi jalgu tõsta, sest nad libise-
sivad ju muidugi alla poole ja oli aga waja hoida, et
maha ei kuku. Loomuke toetas pool istukile wasta rege,
nii et ree pea paenal wasta kootisid tuli ja lohises hakatules
õige lõdusaste alla poole. Nõnda jõudsid hobune, mees
ja loorm mäe kõige järskuma koha hakatusele. Wana
mära kolidid lõiwad küll ju wastupanemiseft walutama, ree
paenal oli hirmus teraw, aga ta pidas siiski wasta. Siin
oli wäike keerand. Regi wiitas pisut ja üls teraw lauti
wembla ots torlas õige walusaste wa mära pahemat reit.
Ta tõstis wähe jalga ja katsus kolme jala peal edasi libi-
seda. Matuse aja pärast wiitas regi teist lorda ja teine
wembla ots torlas looma paremat kooti. Si olnu parata.
Loom tõstis ka selle jala eest ära ning katsus nüüd kätte
esimest jalga ühte soodu maas pidades edasi libiseda. Aga
wastupanemise jõnu oli palju nõrgem, regi omalt poolt
tõstis palju walusamine peale, wiitas ka weel paari lorda
linna tänna, müstas uueste wana looma kootisid ning pani
sell kumbel wana mära mõtlema, kas eht wabest mitte Mats
teda oma piitsa warrega ei togi. Selles mõttes hakkas ta
wiimati wäikest sõrki jooksuma. Mats pritas, peatas, ei
midagi. Uueste andis regi wa määrle mõne mütsu ja sellega
olivad lood koguni rikkis. Wana auus loom polnud sõbär-
dust ümberkäimise wiisil enam mitmel ajal tunda saanud,
ta hakkas ka kannatust kantama ning lõi wastuseks paar
lorda tagant ülesse. Aga regi tungis selle läbi hüllemaste
peale — jälle müts ja müts määrle wasta kootisid; mära

wastas jälle omalt poolt ja siis ei mäletanud Mats enam
luda lugu edasi läks. Mära tormas kui põdrane mäge
mööda alla, nii et suitsu aga taga, Matsi kadus mõnelt
ajaks kuulmine ja nägemine.

Aga kes mitte kuulmist ja nägemist ei sautanud, see
oli orgimees Puurats Liwa kortsu ees. Tema märkas
wäga hästi, kuda mära Matsiga kortsu eest mööda otse teed
teiste loormade wahelt wirinal läbi linna poole libutas
ja nägi ka õige selgeste, kuda Matsi püksid loorma taga
rippudes kollendasivad. Temal ei tulnud aga meelegi, et
mära ka oma idttu linna poole wõis läkkata, waid ta teraw
mõistus arwas kobe, et siin temale keegi tabtis wingerpusti
teha ja waltis laubaga libutades temast mööda ajades linna
saada. Puurats oli wana pois, weel õige hea mehe jõnu
sees ja hästi pika koibadega. Ta ei mõtelnud laua, waid
tõmbas ka mantli õlmad pikku ning, lasti läia, Matsi taga
ajama. Küll siwas mees õige hoolega; iga sammuga wis-
las ta parajaste teise mehe kolm sammu, ju ta wist ennegi
sõbärdust jatti oli pidanud, ning ennast sell kumbel jookse-
mise ametis harjutanud. Aga ta ei tunnud Matsi mära
jalgu, kui need korra sihmas olivad, siis ei saanud teine
hobunegi hõlpsaste ligi saadil siis Puurats; teiseks ei tun-
nud ta ka Matsi mära kopsu mitte, see pidas palju laue-
malt wastu kui Puuratsi kops jookstes, ning nõnda oli siis
praegu pisut raske Matsi kätte saada. Aga ühte adja tun-
dis Puurats wäga hästi, ja see polnud mitte wäbene asi
— Matsi kollased püksid! Neid ta tundis ja neist tabtis ta
weel kord meest kimbutada, kes teda sõbärdusel kumbel petnud.

Seeford polnud siis midagi teha. Puurats põdras
tee pealt tagasi, waatas loormad läbi ja lastis nad minema.
Teiste killameestele, kes tema nurja läinud jahi realtwaata-
jad olivad, ei lausunud ta sõnagi ja need omalt poolt ei
arwanud ka mitte waja olema wana Puuratsille nina peale
kirjutama hakata, et wiis neile kõigile tutaw ja nende
wallast. Ka poisi isa, kes wäga hästi sõbärdust ametnikust
ja nende jonnitajamist tundis, jättis parem nimetamata, et
lautse läinud loorm tema oma, ning et Mats ja mära ka